

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992360018288.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

I sin Virkelighedssky kan Obermann ikke leve ensomt nok, han bor ene, skyr baade Byer og Landsbyer. Der er i ham den forunderligste Blanding af almen Menneskekærlighed og fuldstændig Ligegyldighed for alle det virkelige Livs Forhold. Han er saa ømtaalig, at han, der ret betegnende har Teen til Yndlingsdrik, gør sig uendelige Skrupler over sin Forfalden til Tedrikken som Stemningsmiddel. Han har følt, at Teen beroliger hans Mismod (*le thé est d'un grand secours pour s'ennuyer d'une manière calme*), men han ringeagter enhver udvortes Pirring og Ophidselse. Han véd selv, at han i dette Punkt er meget lidt fransk; thi Franskmændene vilde, siger han træffende, hvis de ^{*}61 besad Neapel, bygge en Balsal i Krateret paa Vesuv. Kun naar han er ganske ene, ganske uophidset, i taageslørede Skove, hvor han mindes den i dette Tidsrum uundgaaelige *Ossian*, eller i Nattens Mørke f. Eks. ved en stille Schweizersø, lever han helt. Han føler ligesom samtidig Novalis, at Mørket, idet det skjuler den synlige Natur for Mennesket, driver Jeget tilbage i sig selv.